

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การดำเนินงานด้านทฤษฎี ข้าพเจ้าได้ค้นคว้าข้อมูลภาคเอกสารและข้อมูลภาคสนามแล้วนำมารวบรวม เพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการดำเนินงาน เพื่อศึกษาคุณค่าเชิงสุนทรียศาสตร์อันส่งผลต่อการสร้างสรรค์และแนวความคิดของการทำงานประติมากรรมประเภทหุ่น ในรูปแบบเนื้อหาโดยอยู่ภายใต้หลักสุนทรียภาพ การดำเนินงานในด้านปฏิบัติ หลังจากรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การออกแบบร่าง 2 มิติ

ขั้นตอนที่ 2 นำแบบร่าง 2 มิติมาขึ้นเป็นหุ่นจำลอง 3 มิติ

ขั้นตอนที่ 3 ลำดับขั้นปฏิบัติการปั้น

ขั้นตอนที่ 3.1 ขึ้นฐานดินน้ำมันรองรับผลงาน

ขั้นตอนที่ 3.2 ร่างแบบขยายแบบลงบนฐานดิน

ขั้นตอนที่ 3.3 ขึ้นดินตามระยะมิติ ใกล้- กลาง-ไกล

ขั้นตอนที่ 3.4 เก็บรายละเอียด

ขั้นตอนที่ 3.5 ตกแต่งผลงานพร้อมนำไปทำพิมพ์และการหล่อ

ขั้นตอนที่ 4 การทำพิมพ์ – การหล่อ (สำหรับขั้นที่ 5 หล่อน้ำดิน- อบดิน)

ขั้นตอนที่ 5 การตกแต่งย้อมสี (สำหรับขั้นที่ 5 เผาดิบเซ็ดเฟอร์ริกแล้วเผาเคลือบ)

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นตอนการออกแบบร่าง 2 มิติ

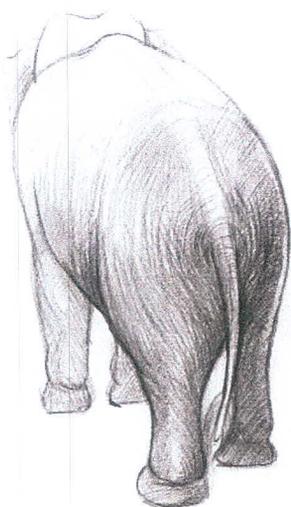
ภาพที่ 11 อุปกรณ์ ดินสอ กระดาษ ไม้บรรทัด

ผลงานช่วงที่ 1 ปี พ.ศ. 2549 จำนวน 3 ชิ้น

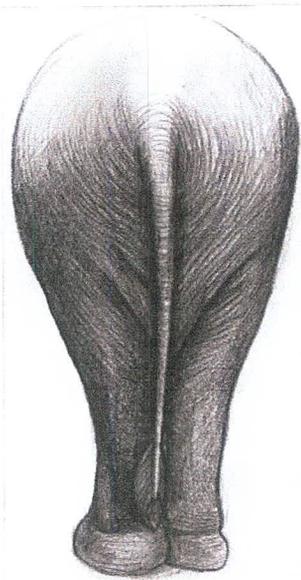
1.1 ผลงานชิ้นที่ 1 : ผลงานชื่อบันท้าย

1) แนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 1 ผลงานชื่อบันท้าย ข้าพเจ้าต้องการเสนอมุมมองของผู้ปล่อยช้างคืนสู่ธรรมชาติแสดงถึงแนวคิดของโครงการเพาะช่าง : ศิลปินเพื่อช้าง ซึ่งในปัจจุบันการเลี้ยงช้างเป็นภาระอันยิ่งใหญ่ของควาญช้าง ช้างกินอาหารเป็นจำนวนมากคิดเป็นน้ำหนักประมาณ 250 กิโลกรัม ต่อวัน ซึ่งประกอบกับเจ้าของช้างที่มีปัญหาทางด้านเศรษฐกิจจึงจำเป็นต้องนำช้างจากป่าเข้าสู่เมืองต่างๆ ที่พบเห็นในปัจจุบันทำให้ทางภาครัฐและเอกชนจัดตั้งสถาบันคชบาลในพระอุปถัมภ์ของสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนากรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์และมูลนิธิคืนช้างสู่ธรรมชาติ เพื่อตอบสนองพระราชดำริของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ เพื่อดูแลรักษาชีวิตของช้างที่ได้รับอุบัติเหตุนำไปปล่อยคืนสู่ป่าที่อยู่ที่ธรรมชาติของช้างจึงทำให้เกิดแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้

2) ภาพผลงานการออกแบบ ของผลงานชั้นที่ 1

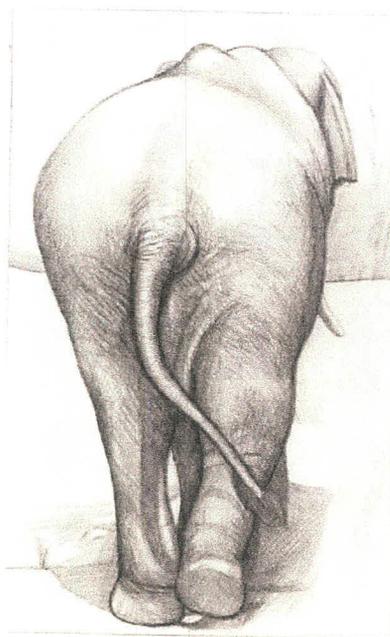
ภาพที่ 12 ภาพร่างผลงานชื่อ บั๊นท้าย 1

ภาพที่ 13 ภาพร่างผลงานชื่อ บั๊นท้าย 2

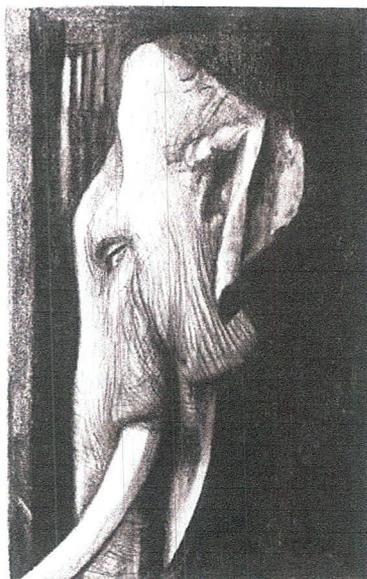
ภาพที่ 14 ภาพร่างผลงานชื่อ บั๊นท้าย 3

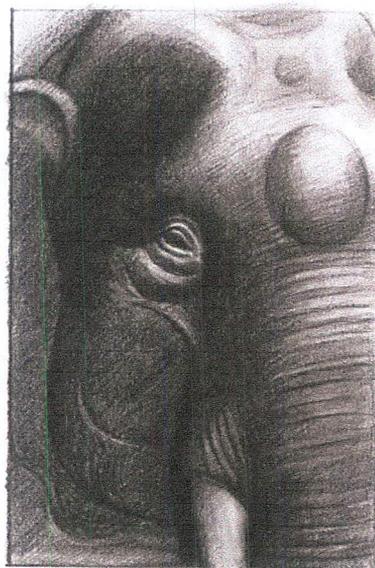
ภาพที่ 15 ภาพร่างผลงานชื่อ บั๊นท้าย 4

1.2 ผลงานชิ้นที่ 2 : ผลงานชื่อ หน้าช้าง

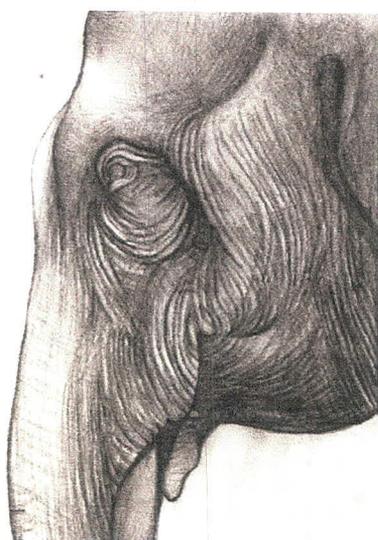
1) แนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 2 ผลงานชื่อ หน้าช้าง แรงบันดาลใจเกิดจากการนำเสนอมุมมอง ในส่วนของใบหน้าเพราะเป็นสิ่งที่แสดงอารมณ์ไม่ว่าจะเป็นมนุษย์และสัตว์ ผู้วิจัยมีความประทับใจจากการได้ไปสัมผัสกับช้างที่มีชีวิตจริงมีความสนใจในลักษณะพื้นผิวร้วรอยบริเวณใบหน้า นัยน์ตา ใบหู พื้นผิวบริเวณอวัยวะต่างๆ ที่มีความแตกต่างกัน จึงได้เกิดแนวคิดต้องการจำลองพื้นผิวร้วรอยที่น่าสนใจจึงทำให้เกิดแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้

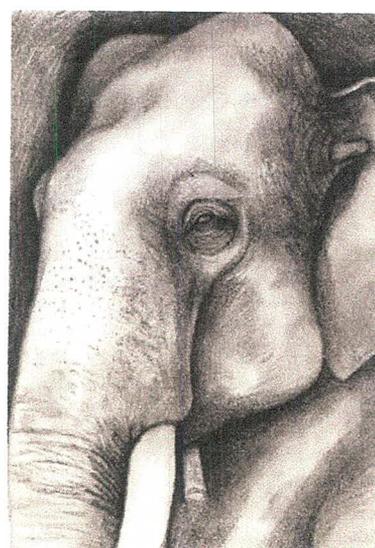
ภาพที่ 16 ภาพร่างผลงานชื่อ หน้าช้าง 1

ภาพที่ 17 ภาพร่างผลงานชื่อ หน้าช้าง 2

ภาพที่ 18 ภาพร่างผลงานชื่อ หน้าช้าง 3

ภาพที่ 19 ภาพร่างผลงานชื่อ หน้าช้าง 4

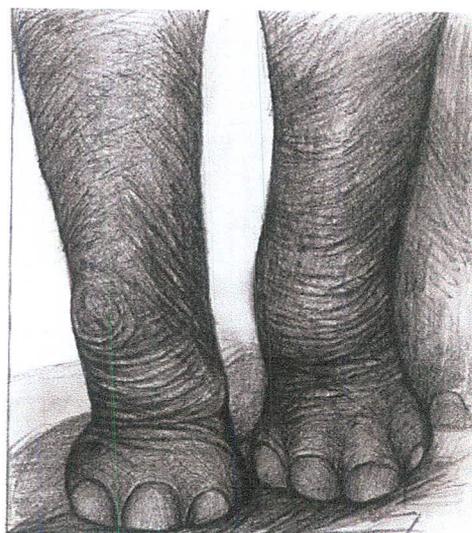
1.3 ผลงานชิ้นที่ 3 : ผลงานชื่อ ขาข้าง

1) แนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 3 ผลงานชื่อ ขาข้าง. แรงบันดาลใจเกิดจากการนำเสนอมุมมองในส่วนขาของช้างเพราะความสำคัญในการดำรงชีวิตเพราะช้างจะต้องการอาหารเป็นจำนวนมากในแต่ละวัน จะต้องกินอาหารประมาณ 250 กิโลกรัมต่อวัน ใช้เวลาในการเดินทาง 12 – 19 ชั่วโมงและเป็นอวัยวะหนึ่งของช้างที่ได้รับบาดเจ็บเป็นส่วนใหญ่ ลักษณะของเท้าช้างมีมีริ้วรอยพื้นผิวที่สวยงามจึงทำให้เกิดแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้

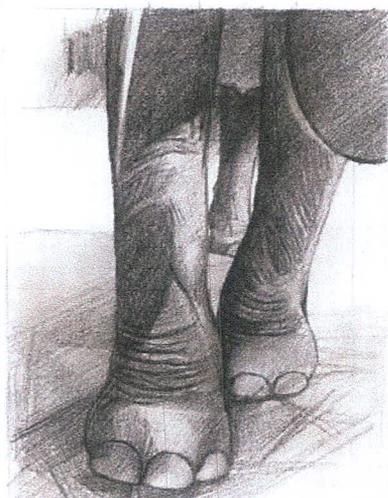
2) ภาพผลงานการออกแบบ ของผลงานชิ้นที่ 3

ภาพที่ 20 ภาพร่างผลงานชื่อ เท้าช้าง 1

ภาพที่ 21 ภาพร่างผลงานชื่อ เท้าช้าง 2

ภาพที่ 22 ภาพร่างผลงานชื่อ เท้าช้าง 3

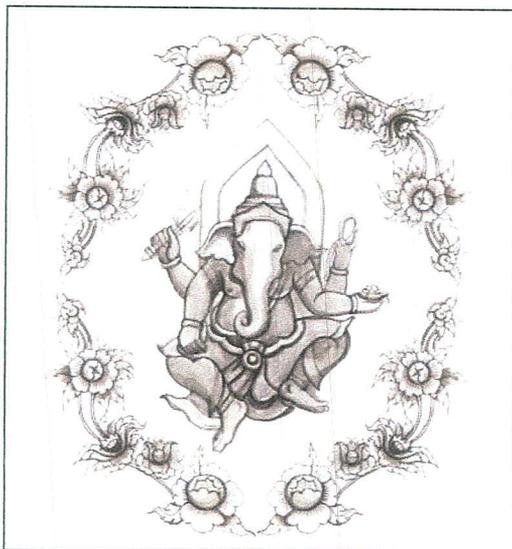
ภาพที่ 23 ภาพร่างผลงานชื่อ เท้าช้าง 4

ผลงานช่วงที่ 2 ปี พ.ศ. 2551 จำนวน 1 ชิ้น

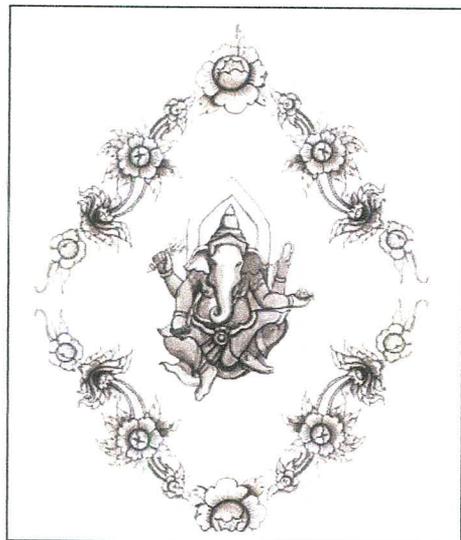
2.1 ผลงานชิ้นที่ 4 : ผลงานชื่อ พระพิฆเนศวร

1) แนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 4 ผลงานชื่อ พระพิฆเนศวร 1. AI แร้งบินคาใจเกิดจากลักษณะทางเทวปฏิกิ พระพิฆเนศวรมีสรีระที่มีความสมบูรณ์ เช่น เคียรพระคณศมีผู้คนนิยมบูชาด้วยดอกไม้ พระพิฆเนศวรเป็นเทพที่ประชาชนเข้าถึงได้ง่ายการบูชาด้วยดอกไม้ อ้อย มะพร้าว และเชื่อกันว่าเป็นเทพที่คอยจัดอุปสรรค ถ้าบูชาจะทำให้ประสบความสำเร็จในการงานอาชีพ ทำให้มีคณนับถือเป็นจำนวนมาก การแต่งกายอาจสวมกรัณชฌมกุฎ (มงกุฎชนิดแบนราบ) หรือสวมชฎาทรงสูงก็ได้ พระเนตรส่วนใหญ่จะมีเพียง 2 ตาเท่านั้นในส่วนตาที่ 3 บริเวณหน้าผาก (บางแห่งใช้เปลวเพลิงเป็นสัญลักษณ์แทน) นิยมใช้ในลัทธิตันตระเท่านั้น พบเห็นได้จากพระพิฆเนศในศิลปะของธิเบต ซึ่งได้ในหนังสือ 108 เทพแห่งสวรรค์ฉบับคณศปกรณัมได้กล่าวถึงลักษณะของพระคณศว่า เอกทันตะหมายถึง ผู้มีงาข้างเดียว , รัตต-คณตะ หมายถึง ผู้มีวงสีแดง , วักร-คณตะ หมายถึง ผู้มีวงคตโค้ง , ทวิ – เทหค หมายถึง ผู้มีกายสองลอน , ลัมโพทร หมายถึง ผู้มีท้องพลูย , คชานนะ หมายถึง ผู้มีหน้าเป็นช้าง , พาล – คณปติ หมายถึง คณปติในวัยเด็ก , ลัมพกรรณ หมายถึง ผู้มีหูยาน ในส่วนของเครื่องประดับสายยัชโญปวีตสายศักดิ์สิทธิ์ทางศาสนาพราหมณ์ซึ่งส่วนใหญ่นิยมเอามาเป็นสายศักดิ์สิทธิ์เพื่อแสดงถึงวงศ์วานแห่งมหาสิวะเทพเครื่องหมายสัญลักษณ์ที่นำมาออกแบบคือ โอม ที่แสดงสัญลักษณ์ของพระพิฆเนศวร และเครื่องหมายสวัสดิกะที่แสดงให้เห็นความผูกพันของชาวพุทธที่มีความเลื่อมใสเทพของพราหมณ์แสดงถึงการนับถือความสัมพันธ์ของศาสนาทั้งเทพจะแยกกันมิได้ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

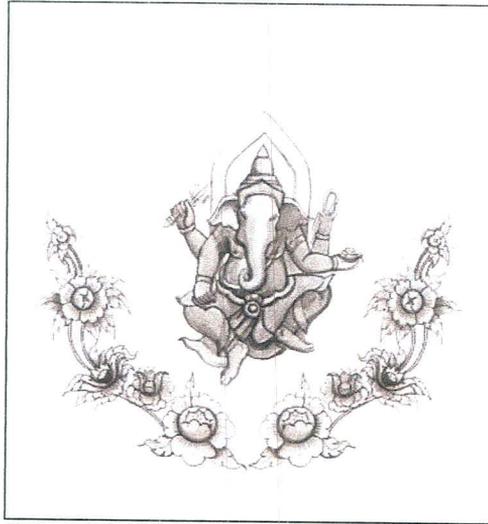
2) ภาพผลงานการออกแบบ ของผลงานชิ้นที่ 4

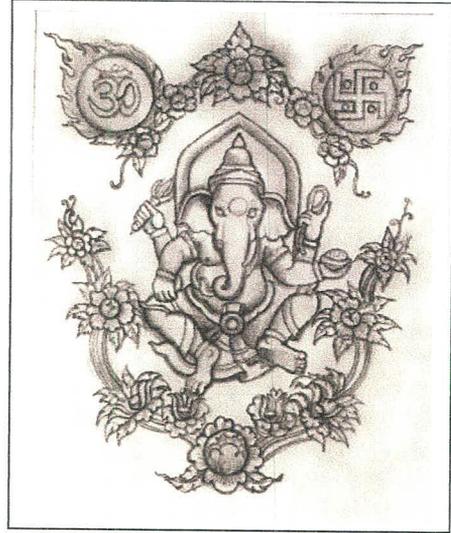
ภาพที่ 24 ภาพร่างผลงานชื่อ พระพิฆเนศวร 1

ภาพที่ 25 ภาพร่างผลงานชื่อ พระพิฆเนศวร 2

ภาพที่ 26 ภาพร่างผลงานชื่อ พระพิฆเนศวร 3

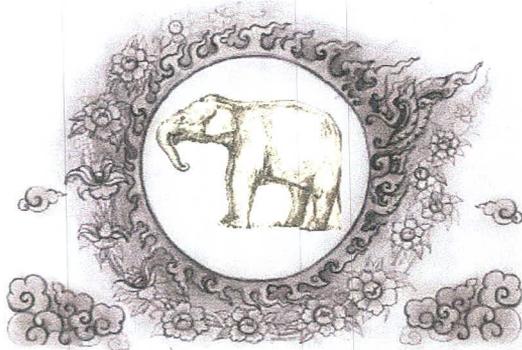
ภาพที่ 27 ภาพร่างผลงานชื่อ พระพิฆเนศวร 4

ผลงานช่วงที่ 3 ปี พ.ศ. 2552 จำนวน 1 ชิ้น

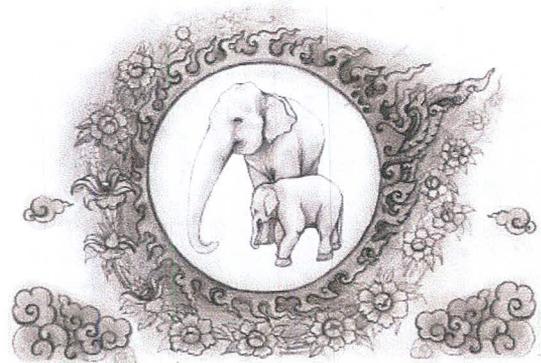
3.1 ผลงานชิ้นที่ 5 : ผลงานชื่อ แม่รับกับ AI

1) แนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 5 ชื่อผลงาน แม่รับกับ AI แรงบันดาลใจเกิดจากความประทับใจจากการเดินทางเข้าร่วมโครงการฯ ในเรื่องความรักของแม่ลูก ระหว่างการศึกษาดูงานได้พบ ช้างแม่ลูกคู่หนึ่ง ชื่อ พังตะวันและลูกช้างชื่อ AI จากการอธิบายของวิทยากรบอกว่าพังตะวันไม่ใช่แม่ตัวจริงของ AI แต่ภาษาความชู้เรียกว่า แม่รับ คือ ช้างมีสัญชาตญาณอย่างหนึ่งของแม่ช้าง เมื่อรู้สึกตัวว่าท้องแก่มากก็มักจะหาช้างพังด้วยกันไว้เป็นเพื่อน ซึ่งจะช่วยทำหน้าที่เลี้ยงลูกช้าง แม่รับจะรักและหวงแหนลูกช้างยิ่งกว่าแม่จริงเสียอีก

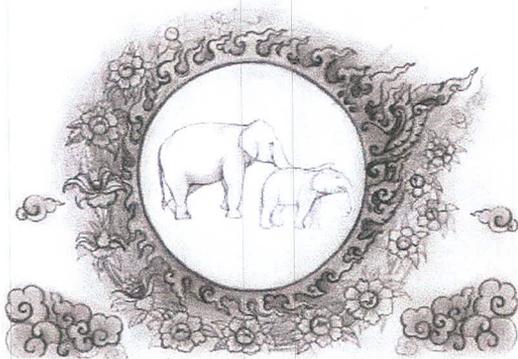
2) ภาพผลงานการออกแบบ ของผลงานชิ้นที่ 5

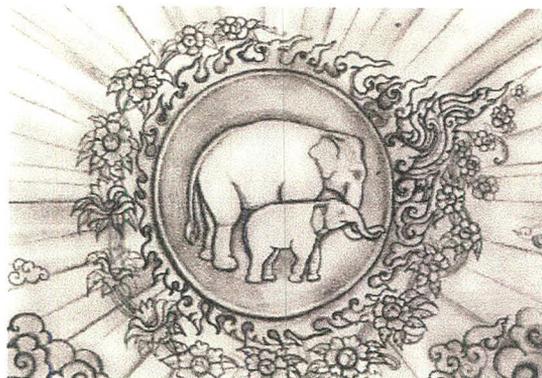
ภาพที่ 28 ภาพร่างผลงานชื่อ แม่รับกับ AI 1

ภาพที่ 29 ภาพร่างผลงานชื่อ แม่รับกับ AI 2

ภาพที่ 30 ภาพร่างผลงานชื่อ แม่รับกับ AI 1

ภาพที่ 31 ภาพร่างผลงานชื่อ แม่รับกับ AI 1

ขั้นตอนที่ 2 นำแบบร่าง 2 มิติมาปั้นเป็นหุ่นจำลอง 3 มิติ

2.1 วัสดุและเครื่องมือ

ก. วัสดุในการสร้างสรรค์ประติมากรรมประเภทหุ่น ดังนี้

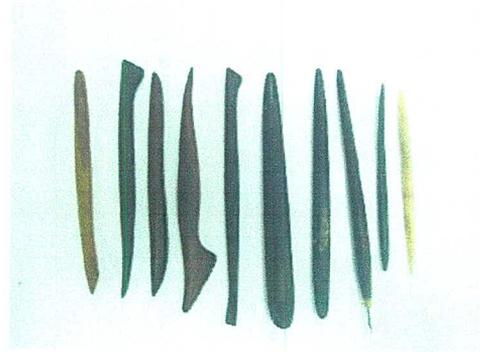
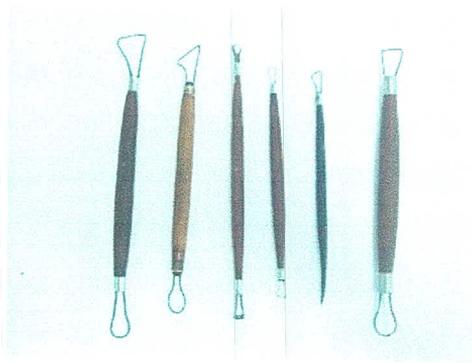
ภาพที่ 32 อุปกรณ์ในการปั้น ดินน้ำมัน กระจกานรองปั้น

วัสดุที่ใช้ในการปั้นมีรายละเอียดดังนี้

1. ดินน้ำมัน
2. กระจกานรองปั้น
3. แท่นรองปั้น

ดังนี้

ข. เครื่องมือ (Tools) และอุปกรณ์ปั้นชนิดต่าง ๆ รายละเอียดวิธีการใช้และการรักษา

ภาพที่ 33 เครื่องมือปั้นขนาดต่างๆ ใช้สำหรับขูด ควัก

ภาพที่ 34 เครื่องมือปั้นไม้เสียดใช้สำหรับปาด เกลี่ย

อุปกรณ์ที่ใช้ในการปั้นมีรายละเอียดดังนี้

1. เครื่องมือปั้นขนาดต่างๆ ใช้สำหรับขูด ควัก
2. เครื่องมือไม้เสียดใช้สำหรับปาด เกลี่ย

2.2 การสร้างสรรค์ผลงานจำลอง 3 มิติ

โดยการนำผลงานที่ได้รับเลือกในแต่ละชั้นเพื่อนำมาสร้างเป็นผลงานจำลอง 3 มิติ เพื่อปรับปรุงแก้ไขก่อนทำงานจริงแต่มีขนาดเล็ก

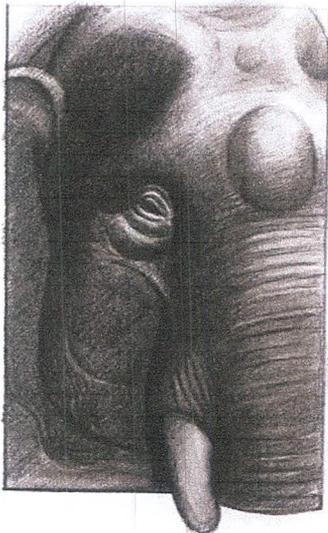
1) ผลงานชิ้นที่ 1 : ผลงานชื่อ บั้นท้าย

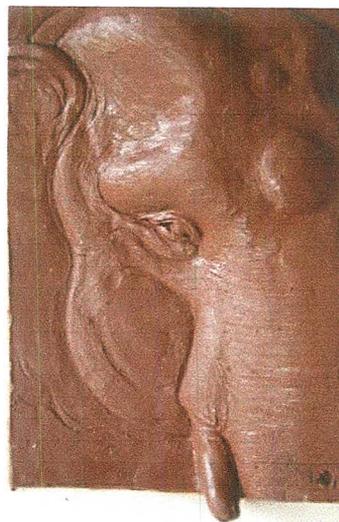
ภาพที่ 35 ผลงาน 2 มิติที่ได้เลือกในการสร้างจำลอง 3 มิติ

ภาพที่ 36 ผลงานที่เลือกทำหุ่นจำลอง 3 มิติ

2) ผลงานชิ้นที่ 2 : ผลงานชื่อ หน้าช้าง

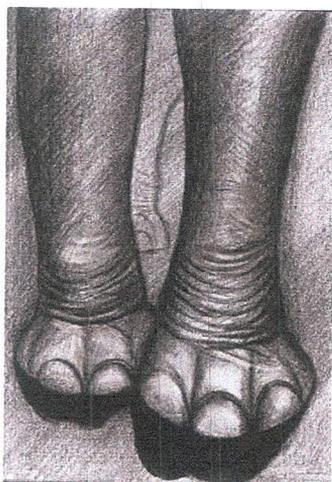

ภาพที่ 37 ผลงาน 2 มิติที่ได้เลือกในการสร้างจำลอง 3 มิติ

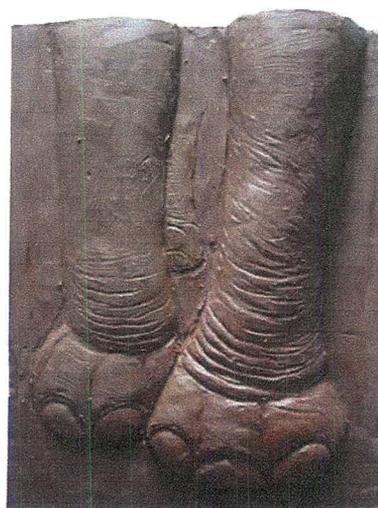

ภาพที่ 38 ผลงานที่เลือกทำหุ่นจำลอง 3 มิติ

3) ผลงานชิ้นที่ 3 : ผลงานชื่อ เท้าช้าง

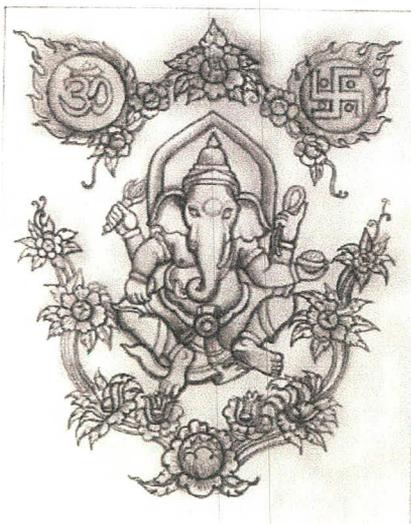

ภาพที่ 39 ผลงาน 2 มิติที่ได้เลือกในการสร้างจำลอง 3 มิติ

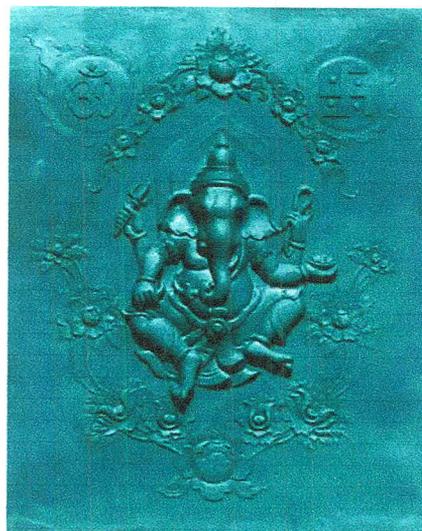

ภาพที่ 40 ผลงานที่เลือกทำหุ่นจำลอง 3 มิติ

4) ผลงานชั้นที่ 4 : ผลงานชื่อ พระพิฆเนศวร 1

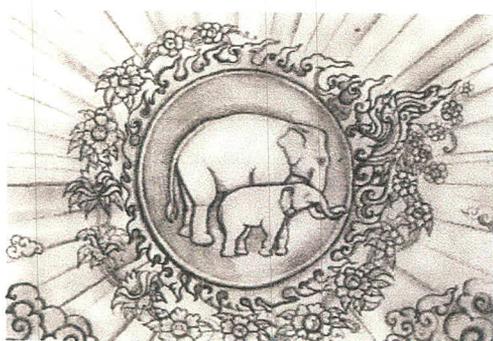

ภาพที่ 41 ผลงาน 2 มิติที่ได้เลือกในการสร้างจำลอง 3 มิติ

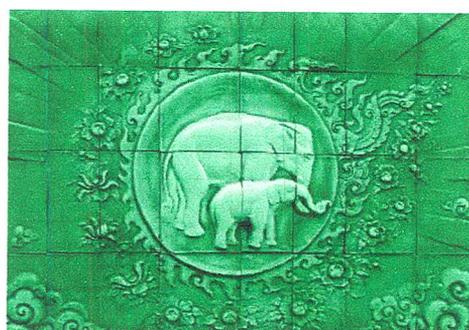

ภาพที่ 42 ผลงานที่เลือกทำหุ่นจำลอง 3 มิติ

5) ผลงานชั้นที่ 5 : ผลงานชื่อ แม่รับกับ AI

ภาพที่ 43 ผลงาน 2 มิติที่ได้เลือกในการสร้างจำลอง 3 มิติ

ภาพที่ 44 ผลงานที่เลือกทำหุ่นจำลอง 3 มิติ

จากการปั้น ชั้นที่ 1 – 5 มีลักษณะการปั้นที่มีความใกล้เคียงกันจึงได้นำขั้นตอนของผลงานชั้นที่ 1 , 2 และชั้นที่ 3 มาเป็นตัวอย่างเพื่อแสดงขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 3 ลำดับขั้นปฏิบัติการปั้น

ขั้นตอนที่ 3.1 ขึ้นฐานดินน้ำมันรองรับผลงาน

ขั้นตอนที่ 3.2 ร่างแบบขยายแบบลงบนฐานดิน

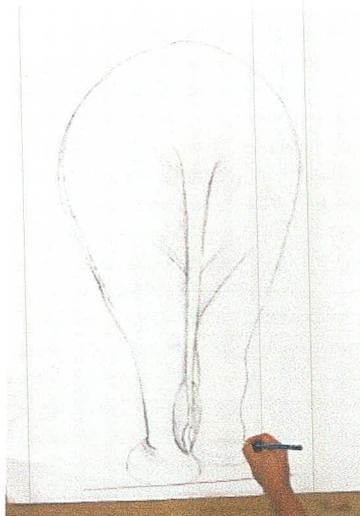
ขั้นตอนที่ 3.3 ขึ้นดินตามระยะมิติ ไกล- กลาง-ใกล้

ขั้นตอนที่ 3.4 เก็บรายละเอียด

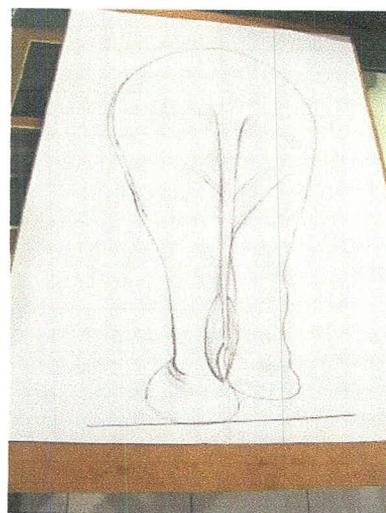
ขั้นตอนที่ 3.5 ตกแต่งผลงานพร้อมนำไปทำพิมพ์และการหล่อ

2.3.1 ผลงานชิ้นที่ 1 : ชื่องานปั้นท้าย

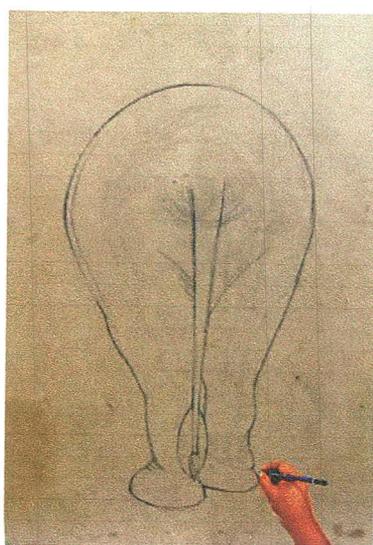
ชิ้นที่ 1 ชื่องาน ปั้นท้าย ขนาด 72 x 123 เซนติเมตร สื่อวัสดุ ไฟเบอร์กลาส

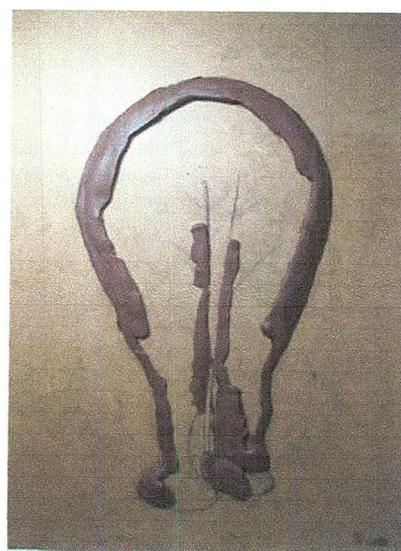
ภาพที่ 45 ขยายแบบตามอัตราส่วน
กว้าง 72 X ยาว 123 เซนติเมตร

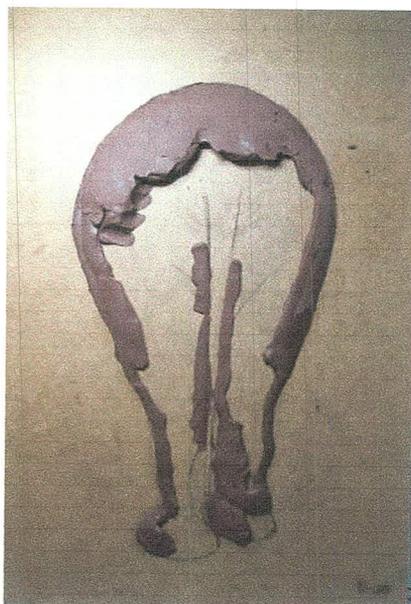
ภาพที่ 46 ขยายแบบนำมาทาบไม้เพื่อคัดลอกลงบนไม้
ระนาบด้านหลัง กว้าง 72 X ยาว 123 เซนติเมตร

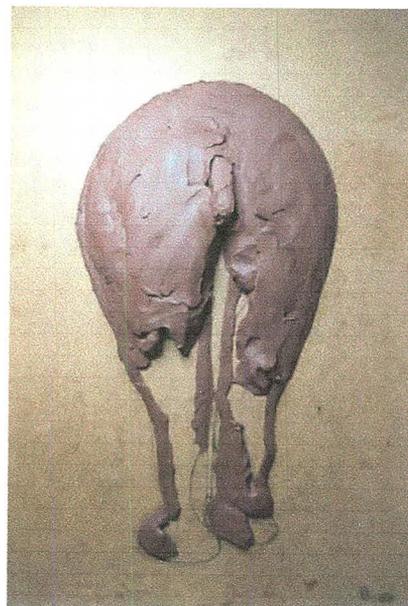
ภาพที่ 47 แต่งเส้นให้คมชัดเพื่อบอกขอบเขตเพื่อ
ทำการปั้นในขั้นตอนต่อไป

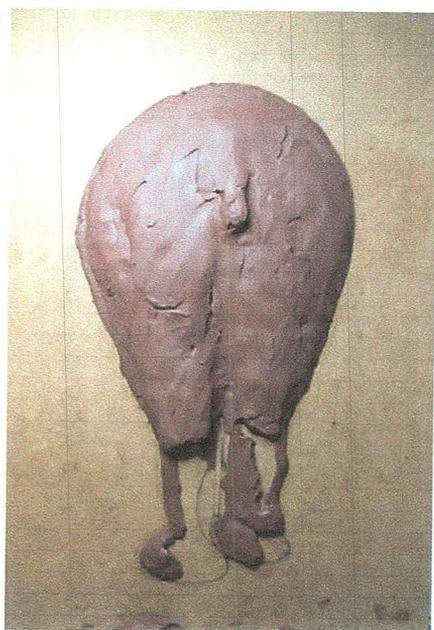
ภาพที่ 48 การขึ้นดินระยะที่ไกลที่สุด

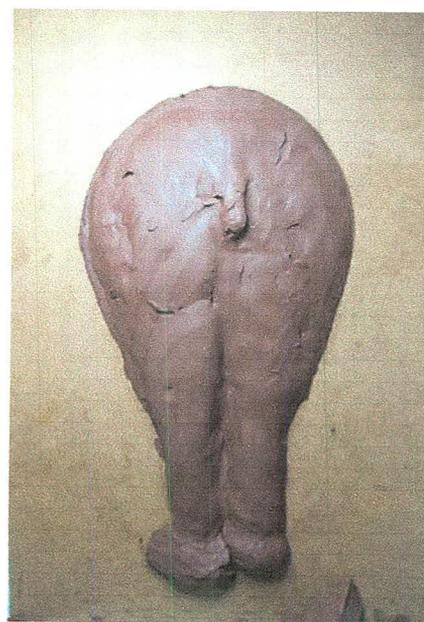
ภาพที่ 49 การขึ้นดินระยะกลางโดยสังเกตตำแหน่งของสัดส่วนกายวิภาคต่างๆ ของซี่ง

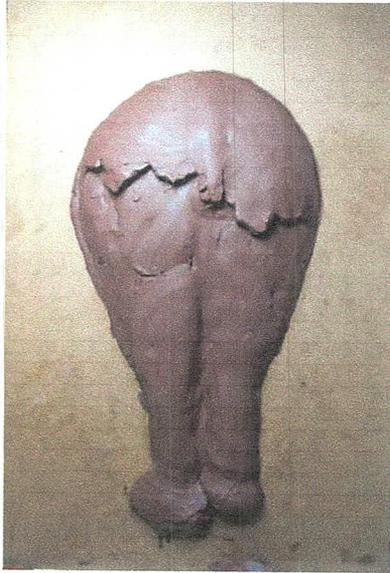
ภาพที่ 50 การขึ้นดินระยะกลางโดยสังเกตตำแหน่งของสัดส่วนกายวิภาคต่างๆ ของซี่ง

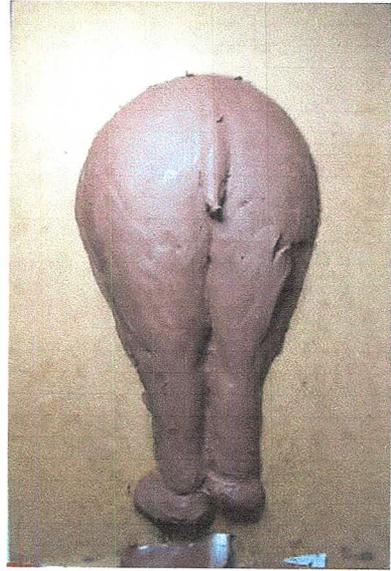
ภาพที่ 51 เพิ่มดินขึ้นให้ครบทั่วบริเวณ

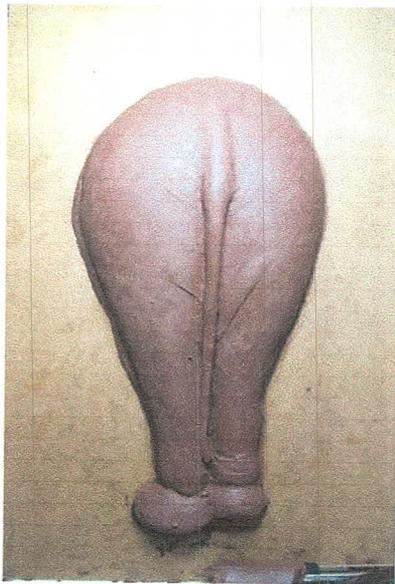
ภาพที่ 52 เพิ่มดินขึ้นให้ครบทั่วบริเวณ

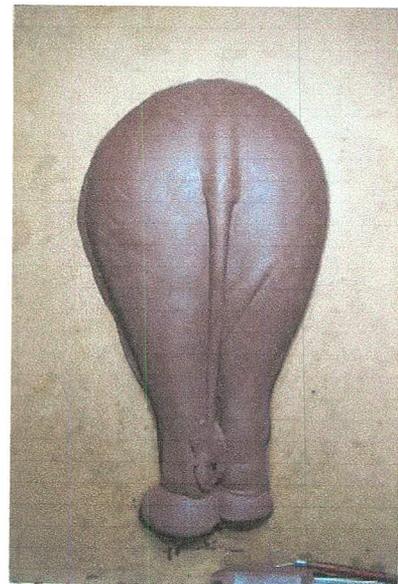
ภาพที่ 53 การเพิ่มมิติ ปริมาตร ความหนาตาม
ระยะมิติ

ภาพที่ 54 การเพิ่มมิติ ปริมาตร ความหนาตาม
ระยะมิติ เพิ่มทั่วบริเวณ

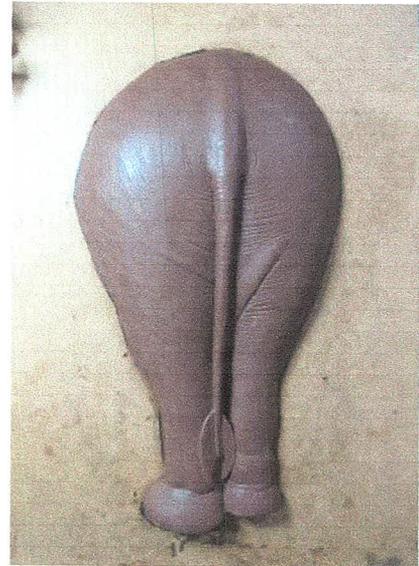
ภาพที่ 55 เริ่มเพิ่มรายละเอียดใส่ทางข้างเป็นระยะที่สูงที่สุด

ภาพที่ 56 เก็บรายละเอียดบริเวณผิวหนังที่มีความหนา

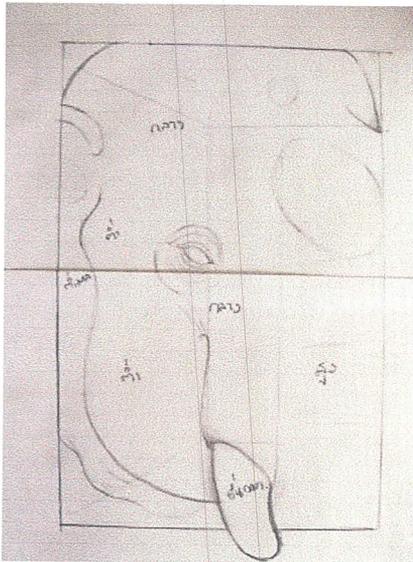
ภาพที่ 57 เก็บรายละเอียด พื้นผิวรายละเอียดต่างตาม
ความลักษณะเลียนแบบผิวจริง

ภาพที่ 58 ผลงานสำเร็จพร้อมทำพิมพ์และ
การหล่อด้วยวัสดุที่ถาวรต่อไป

2.3.2 ผลงานชิ้นที่ 2 : ชื่องาน หน้าข้าง

ผลงานชิ้นที่ 2 ชื่องาน หน้าข้าง ขนาด 64 x 84 เซนติเมตร วัสดุคือ ไฟเบอร์กลาส

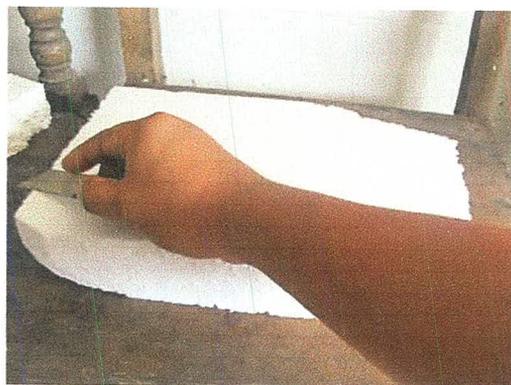
ภาพที่ 59 ขยายแบบตามอัตราส่วน
กว้าง 72 X ยาว 123 เซนติเมตร

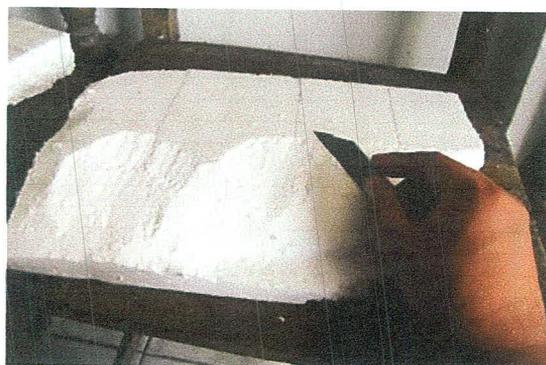
ภาพที่ 60 ขยายแบบนำมาทาบไม้เพื่อคัดลอกลง
บนแผ่นโฟมแล้วตัดตามขนาดที่กำหนด

ภาพที่ 61 แผ่นโฟมที่ผ่านการตัดตามขนาดที่กำหนด

ภาพที่ 62 การตัดแผ่นโฟมตามระนาบความสูงต่ำของผลงาน

ภาพที่ 63 การตัดแผ่นโฟมตามระนาบความสูงต่ำของผลงาน

ภาพที่ 64 การตัดแผ่นโฟมตามระนาบความสูงต่ำของผลงาน

ภาพที่ 65 การตัดโฟมกำหนดความสูงต่ำของใบหน้าข้างเสร็จ

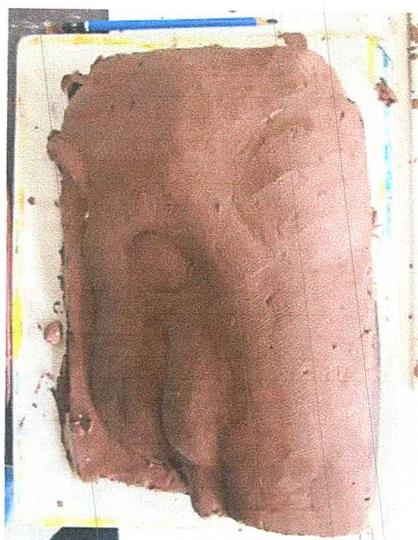
ภาพที่ 66 ใช้ดินน้ำมันที่ต้มเหลวทำให้ทั่วบริเวณโฟม

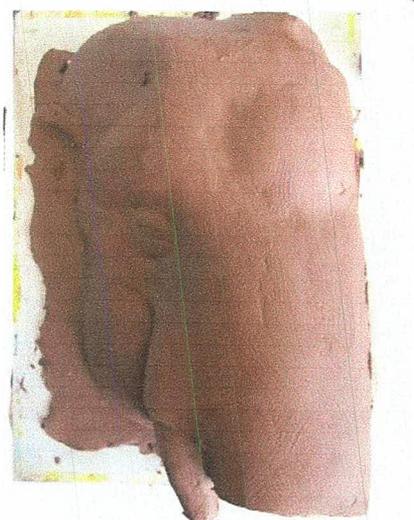
ภาพที่ 67 เพิ่มดินน้ำมันเพื่อให้ได้ความสูงต่ำ
ตามแบบสเก็ต (ดินแบบจำลอง)

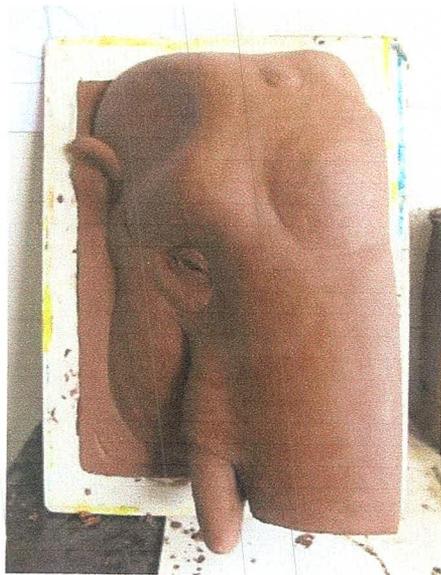
ภาพที่ 68 เพิ่มดินให้ทั่วบริเวณ

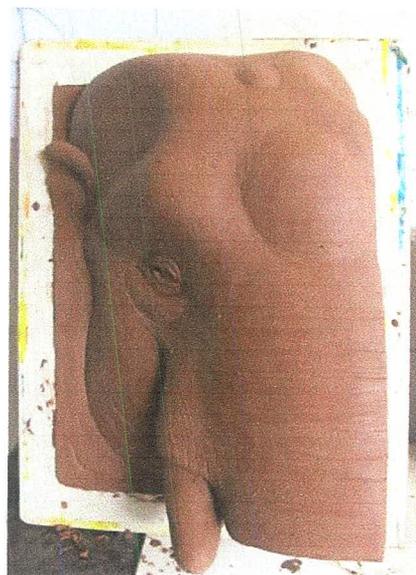
ภาพที่ 69 การเพิ่มมิติ ปริมาตร ความหนาตามระยะ
มิติใช้เครื่องมือเกลี่ยตามลักษณะกายวิภาค
ของใบหน้าข้าง

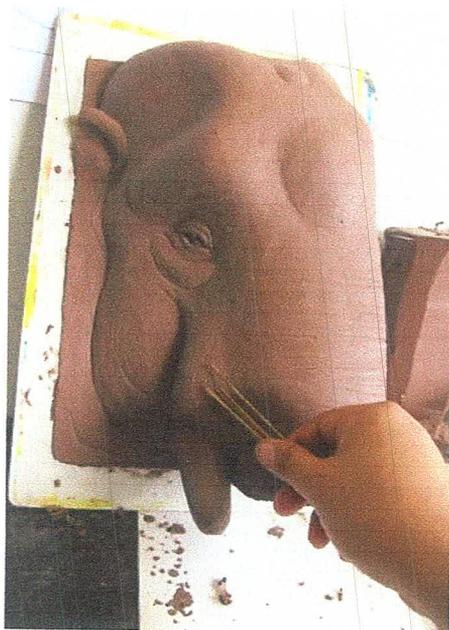
ภาพที่ 70 การเพิ่มรายละเอียด และเช็คความถูกต้อง
ระยะมิติภาพรวมทั้งหมด

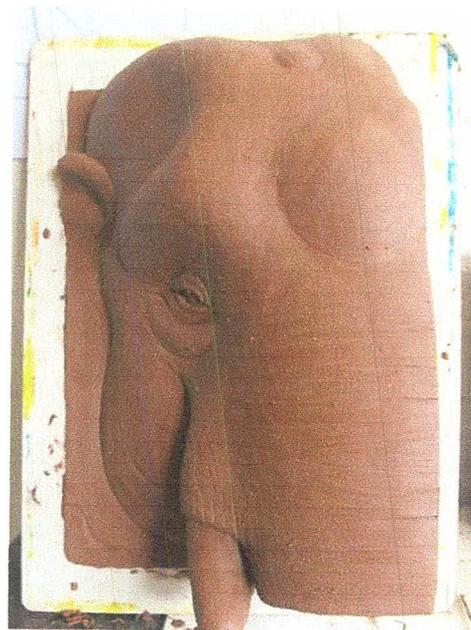
ภาพที่ 71 เริ่มเพิ่มรายละเอียดริ้วรอยให้มีความชัดเจน

ภาพที่ 72 เก็บรายละเอียดบริเวณผิวหนังที่มีริ้วรอย มีความหนามากขึ้น

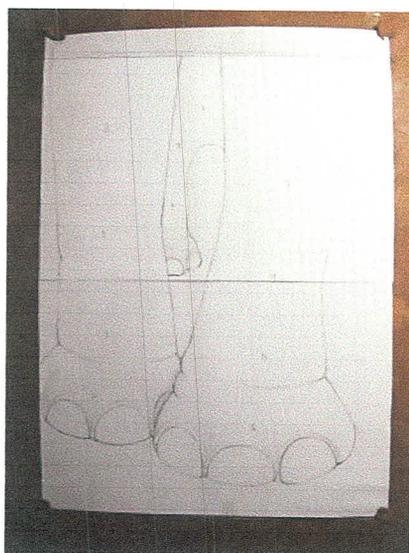
ภาพที่ 73 เก็บรายละเอียด พื้นผิวรายละเอียดต่างตามความ ชูดเป็นริ้วรอย

ภาพที่ 74 ผลงานสำเร็จพร้อมทำพิมพ์และการ หล่อด้วยวัสดุลักษณะเลียนแบบผิวจริง โดยใช้ไม้ทามะพร้าวที่ถาวรต่อไป

2.3.3 ผลงานชั้นที่ 3 : ชื่องาน ขาข้าง

ชั้นที่ 3 ชื่องาน ขาข้าง ขนาด 72 X ยาว 123 เซนติเมตร สื่อวัสดุ ไฟเบอร์กลาส

ภาพที่ 75 ขยายแบบตามอัตราส่วน
กว้าง 72 X ยาว 123 เซนติเมตร

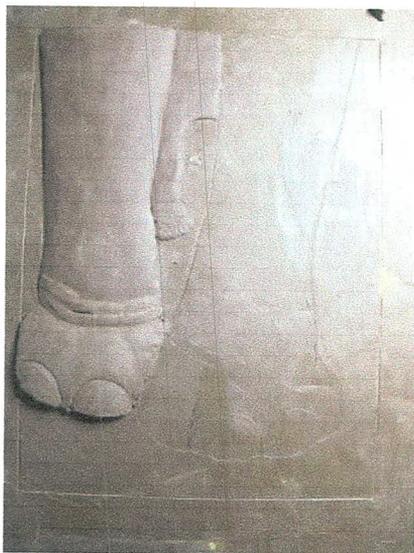
ภาพที่ 76 ขยายแบบนำมาทาบบนไม้เพื่อตัดลอกลงบนไม้
ระนาบด้านหลังกว้าง 72 X ยาว 123 เซนติเมตร

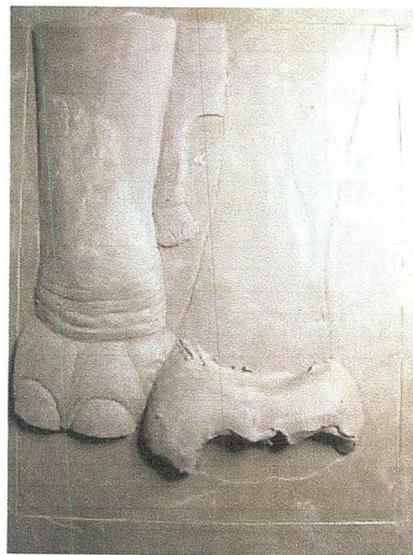
ภาพที่ 77 แต่งเส้นให้คมชัดเพื่อบอกขอบเขตเพื่อทำ
การปั้นในขั้นต่อไป

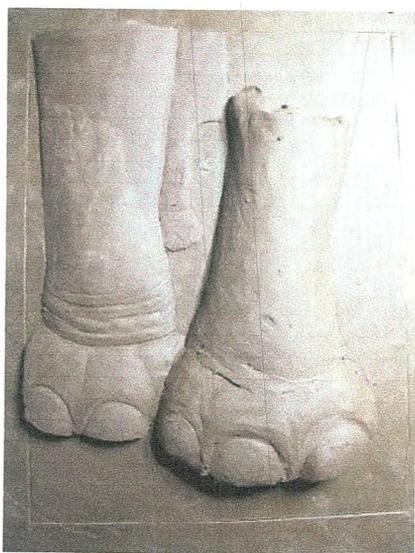
ภาพที่ 78 การขึ้นดินระยะที่ไกลที่สุด

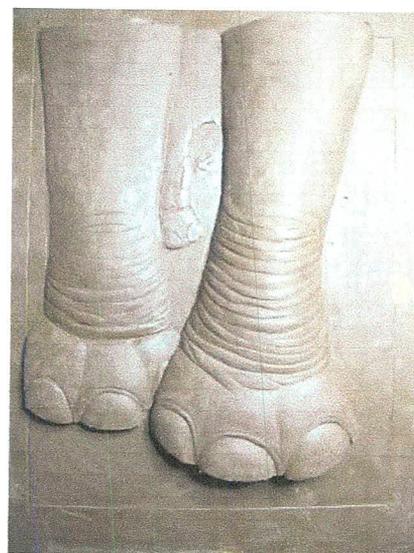
ภาพที่ 79 การขึ้นดินระยะกลางโดยสังเกตตำแหน่งของ
สัณฐานกายวิภาคต่างๆ ของข้าง

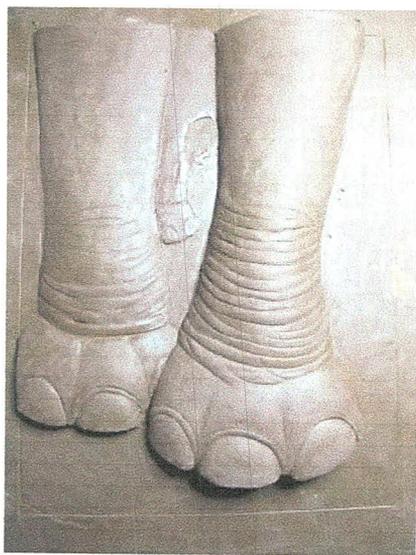
ภาพที่ 80 การขึ้นดินระยะกลางโดยสังเกตตำแหน่งของ
สัณฐานกายวิภาคต่างๆ ของข้าง

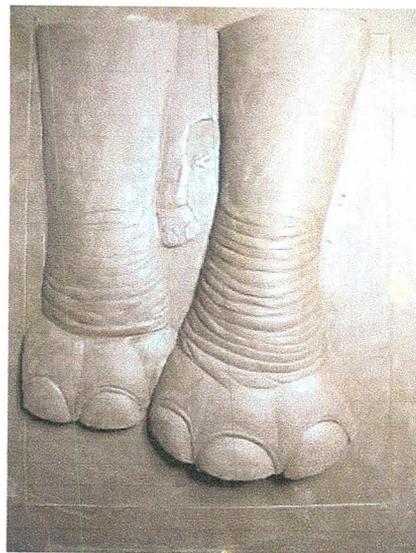
ภาพที่ 81 การเพิ่มมิติ ปริมาตร ความหนาตามระยะมิติ

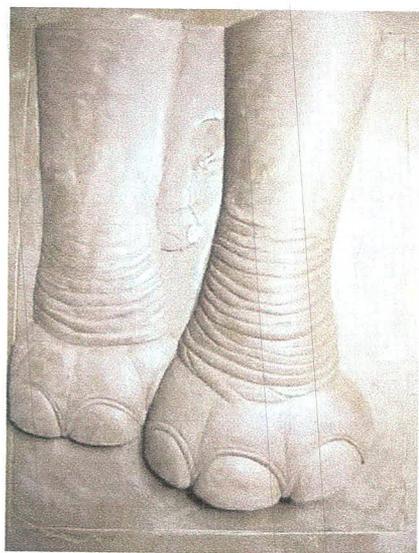
ภาพที่ 82 การเพิ่มมิติ ปริมาตร ความหนาตามระยะมิติ
เพิ่มทั่วบริเวณ

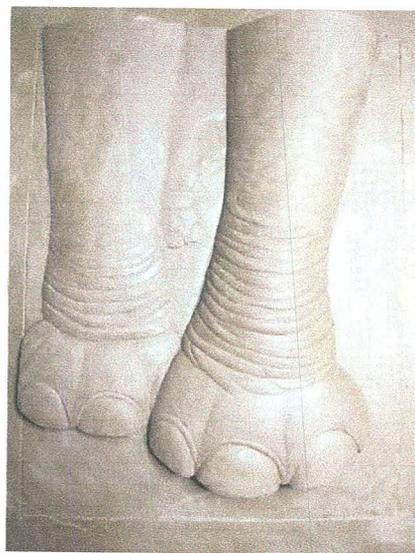
ภาพที่ 83 เพิ่มดินขึ้นให้ครบทั่วบริเวณ

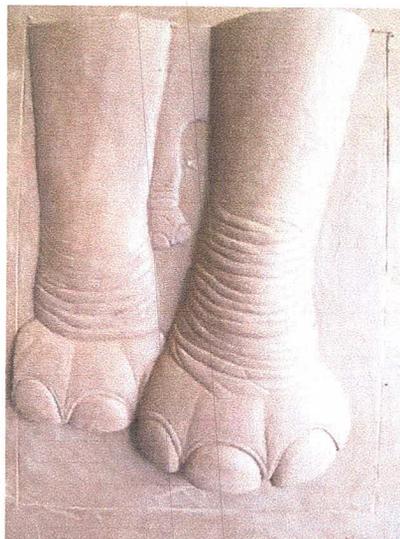
ภาพที่ 84 เพิ่มดินขึ้นให้ครบทั่วบริเวณ

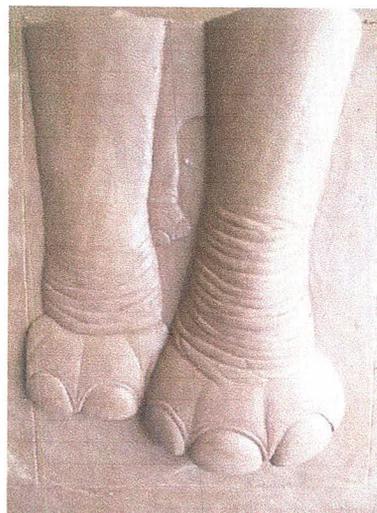
ภาพที่ 85 เริ่มเพิ่มรายละเอียดผิวเป็นระยะที่สูงที่สุด

ภาพที่ 86 เก็บรายละเอียดบริเวณผิวหนังที่มีความหนา

ภาพที่ 87 เก็บรายละเอียด พื้นผิวรายละเอียดต่างตาม
ความลักษณะเลียนแบบผิวจริง

ภาพที่ 88 ผลงานสำเร็จพร้อมทำพิมพ์และ
การหล่อด้วยวัสดุที่ถาวรต่อไป

ขั้นตอนที่ 4 ลำดับขั้นตอนการทำแม่พิมพ์

ผลงานชิ้นที่ 1-3,5 ใช้วิธีการทำพิมพ์ทาบ(แต่ผลงานชิ้นที่ 5 ทำแม่พิมพ์แบบทาบ แต่นำแม่พิมพ์มาหล่อน้ำดินแล้วนำดินไปเผา **สโตนแวร์** และเซ็ดเฟอร์ริก)

ผลงานชิ้นที่ 1 ผลงานชื่อ ปั้นท่าย. ขนาด 72 x 123 เซนติเมตร

ผลงานชิ้นที่ 2 ผลงานชื่อ หน้า. ขนาด 64 x 84 เซนติเมตร

ผลงานชิ้นที่ 3 ผลงานชื่อ ขาข้าง. ขนาด 67 x 86 เซนติเมตร

ผลงานชิ้นที่ 5 ผลงานชื่อ แม่รับกับ AI on I ขนาด 48 x 67 เซนติเมตร

ผลงานตัวอย่าง ใช้กลวิธีการทำแม่พิมพ์ทาบ

4.1 ผลงานชิ้นที่ 1 ผลงานชื่อ ปั้นท่าย ขนาด 72 x 123 เซนติเมตร

ภาพที่ 89 เก็บรายละเอียดเสร็จเรียบร้อยแล้วพร้อมกันนำมาทำพิมพ์หุบ

ภาพที่ 90 ผสมปูนปลาสเตอร์ตามอัตราส่วน ควรคำนวณให้เหมาะกับพื้นที่ของผลงาน และขนาดปูนฯ ให้ทั่วบริเวณผลงาน

ภาพที่ 91 เมื่อปูนฯ ชั้นแรกแข็งตัว ผสมปูนชั้นที่ 2 ควรรอปูนสักครู่อย่าให้ปูนเหลว สังเกตจากการจับปูนมาวางไว้เป็นก้อน และวางต่อกันเราจะได้รู้ความหนาของแม่พิมพ์

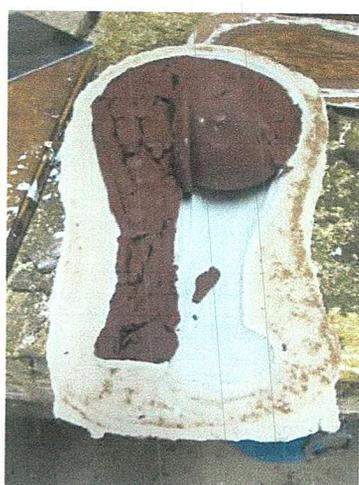
ภาพที่ 92 จับปูนมาวางไว้เป็นก้อนและวางต่อกันเราจะได้รู้ความหนาของแม่พิมพ์ให้ทั่วบริเวณผลงาน

ภาพที่ 93 แล้วเกลี่ยให้เรียบ

ภาพที่ 94 เมื่อปูนชั้นสุดท้ายแกร่งแล้วจับแม่พิมพ์หยาบขึ้น

ภาพที่ 95 นำดินน้ำมันออกจากแม่พิมพ์โดยการขูด
หรือนำดินน้ำมันมาบีบให้ติดกันแล้ว
ยกดินน้ำมันขึ้นทั้งหมด

ภาพที่ 96 หรือนำดินน้ำมันมาบีบให้ติดกันแล้ว
ยกดินน้ำมันขึ้นทั้งหมด

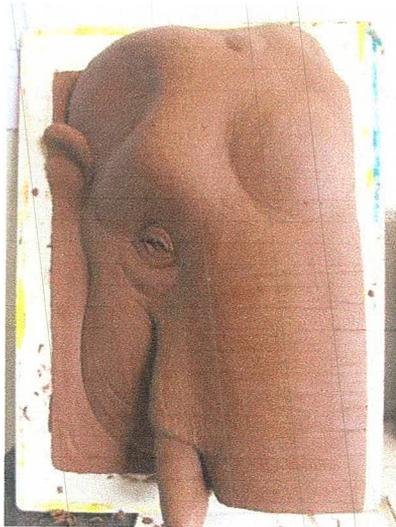
ภาพที่ 97 ลักษณะแม่พิมพ์ทาบขณะทำเอาดินน้ำมัน
ต้นแบบออกหมด

ภาพที่ 98 แม่พิมพ์เสร็จสมบูรณ์พร้อมจะนำ
มาหล่อด้วยวัสดุไฟเบอร์กลาส

4.2 ผลงานชิ้นที่ 2 ผลงานชื่อ หน้า ขนาด 64 x 84 เซนติเมตร

สำหรับผลงานชิ้นที่ 2 ทำพิมพ์แบบยางพารา และผลงานชิ้นที่ 4 ทำแม่พิมพ์ยาง
ซิลิโคนหรือยางนอกก็มีลักษณะใกล้เคียงกันทางกลวิธี

ภาพที่ 99 ภาพผลงานที่ผ่านการตกแต่งและ
พร้อมที่จะทำพิมพ์

ภาพที่ 100 ทายางพารารอบแรก ควรทำให้ทั่ว
บริเวณของผลงานแต่ไม่ควรทำให้หนา
บางส่วนจะทำให้พิมพ์บางส่วนไม่แห้ง

ภาพที่ 101 การทาสายให้ทั่วบริเวณผลงาน แล้วรองยางชั้นแรกแห้ง

ภาพที่ 102 เมื่อชั้นแรกแห้ง ให้ทาสายพาราแบบเดิมให้ทั่วบริเวณผลงานแล้วใช้ผ้าก๊อต (ผ้าพื้นແລຄລ້າຍມຸ່ງ) วางลงบนยางชั้นแรก ทำวิธีการเดิมประมาณ 4 ครั้ง จะทำให้ยางพารา มีความหนาและมีการยึดหยุ่นที่เหมาะสม

ภาพที่ 103 หลังจากทำพิมพ์ครอบปูนปลาสเตอร์ ให้ยกแม่พิมพ์กลับด้านข้างล่างขึ้นข้างบน

ภาพที่ 104 ยกเฉพาะส่วนที่เป็นยางพาราขึ้นเพื่อนำดินคั้นแบบออก ก็จะได้แม่พิมพ์ ยางพารานำไปทำความสะอาดล้างด้วยน้ำสบู่หรือผงซักฟอกเพื่อลดไขมันที่เคลือบผิว

แม่พิมพ์ทั้งหมดเตรียมพร้อมสำหรับการหล่อไฟเบอร์กลาส

1. ประเภทแม่พิมพ์ทือบ

ผลงานชิ้นที่ 1, 3 และ 5 ลักษณะแม่พิมพ์ทือบหลังจากนำดินต้นแบบออกจากแม่พิมพ์

ภาพที่ 105 แม่พิมพ์ผลงานชื่อ ปั้นท้ายและผลงานอีก 2 ชิ้น จะมีลักษณะเช่นนี้ แม่พิมพ์เสร็จสมบูรณ์พร้อมจะนำมาหล่อด้วยวัสดุไฟเบอร์กลาส

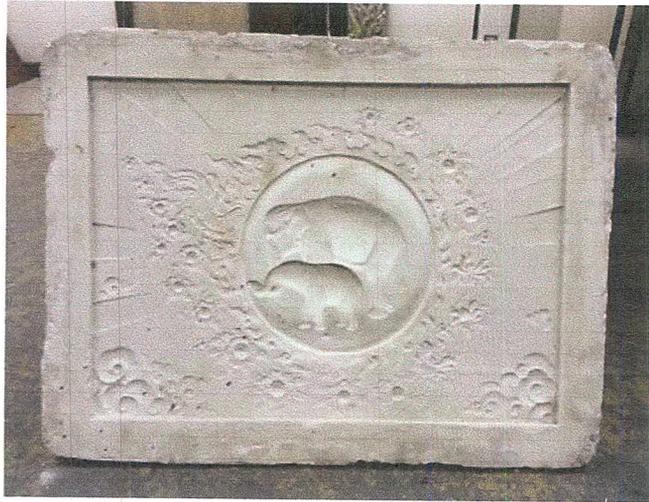
2. ประเภทแม่พิมพ์ยางพาราและยางซิลิโคน

ผลงานชิ้นที่ 2 ผลงานชื่อ หน้า และชิ้นที่ 4 ผลงานชื่อ พระพิฆเนศวร 1 จะมีลักษณะเป็นแม่พิมพ์ยาง(ยางพาราและยางซิลิโคนมีลักษณะเหมือนกันแตกต่างกันที่วัสดุระหว่างยางพารากับยางซิลิโคนเท่านั้น)

ภาพที่ 106 แม่พิมพ์ผลงานชื่อ หน้าข้าง แม่พิมพ์เสร็จสมบูรณ์พร้อมจะนำมาหล่อด้วยวัสดุไฟเบอร์กลาส

3. แม่พิมพ์หล่อน้ำดิน
ผลงานชั้นที่ 5 ผลงานชื่อ แม่รับกับ AI on 1

ภาพที่ 107 แม่พิมพ์ผลงานชื่อ แม่รับกับ AI on 1 แม่พิมพ์เสร็จสมบูรณ์
พร้อมจะนำมาหล่อด้วยวัสดุไฟเบอร์กลาส

ขั้นตอนที่ 5 การตกแต่งยอดมี

ภาพผลงานสำเร็จทั้งจำนวน 5 ชิ้น

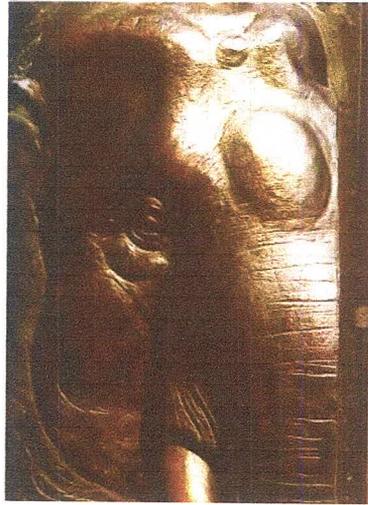
5.1 ผลงานชั้นที่ 1 ผลงานชื่อ บั้นท้าย 2549 ขนาด 72 x 123 เซนติเมตร วัสดุไฟเบอร์กลาส

ภาพที่ 108 ผลงานสำเร็จชั้นที่ 1

5.2 ผลงานชิ้นที่ 2 ผลงานชื่อ หน้า 2549 ขนาด 64 x 84 เซนติเมตร สื่อวัสดุ ไฟเบอร์

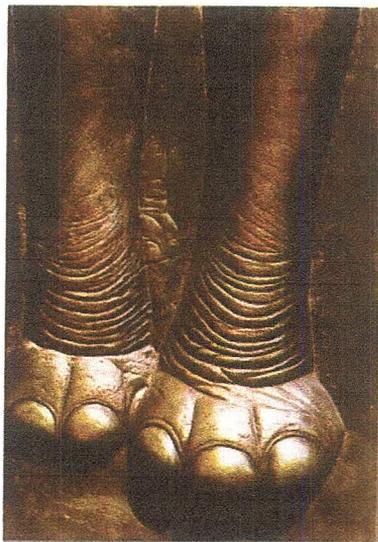
กลาส

ภาพที่ 109 ผลงานสำเร็จชิ้นที่ 2

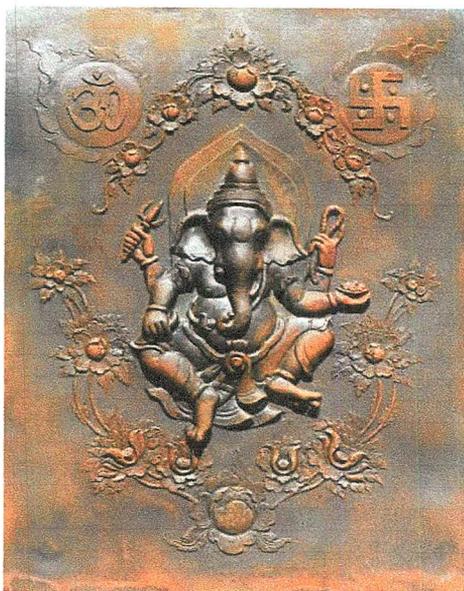
5.3 ผลงานชิ้นที่ 3 ผลงานชื่อ ขาข้าง 2549 ขนาด 67 x 86 เซนติเมตร สื่อวัสดุ ไฟเบอร์

กลาส

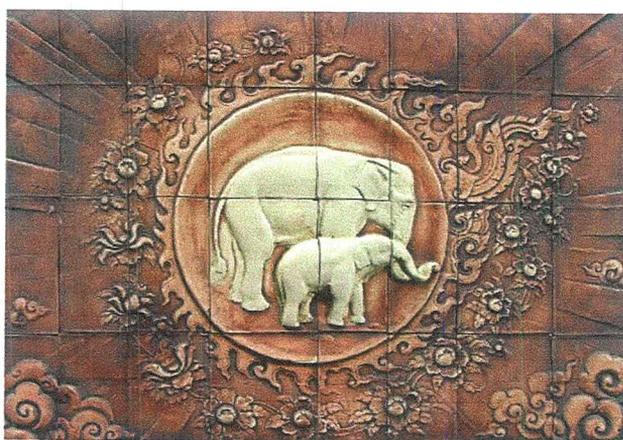
ภาพที่ 110 ผลงานสำเร็จชิ้นที่ 3

5.4 ผลงานชิ้นที่ 4 ผลงานชื่อ พระพิฆเนศวร 1 2551 ขนาด 40 x 51 เซนติเมตร สื่อวัสดุไฟเบอร์กลาสผสมผงโลหะ

ภาพที่ 111 ผลงานสำเร็จชิ้นที่ 4

5.5 ผลงานชิ้นที่ 5 ผลงานชื่อ แม่รับกับ AI on 1 2552 ขนาด 48 x 67 เซนติเมตร สื่อวัสดุดินเผา สโตนแวร์และเซ็ดเฟอร์ริก

ภาพที่ 112 ผลงานสำเร็จชิ้นที่ 5